

Jumala etsii hedelmää

Vuodenvaihteessa olemme kuin rajalla: katse suuntautuu eteenpäin, mutta myös taaksepäin. Vuodenvaihteessa on luonnollista tarkastella kulunutta aikaa poliittiselta, taloudelliselta, sivistykselliseltä, kirkolliselta kannalta. Uudenvuodenpäivään kuuluu olennaisesti kansamme päämiehen arviointi päättyneestä vuodesta.

Katseemme kääntyy vuodenvaihteessa taaksepäin varmaan-kin myös yksilöinä. On niitä, jolle kulunut vuosi oli monin tavoin myönteinen, jopa onnellinen. Päämääriä saavutettiin, työ tuotti tuloksia, elämä hymyili. Vuosikausien rukouksiin tuli ihmeellinen vastaus. Ilo ja kiitollisuus täyttää mielen.

Mutta kaikkien kohdalla ei ole näin. Kenties mieleesi palautuu viime vuotta ajatellessasi se hetki, jolloin astuit ulos lääkärin vastaanottohuoneesta ja mielessäsi soi vain yksi sana: syöpä. Tai ehkä muistat puhe- linoiton, jolla sinulle ilmoitettiin

että rakkaasi oli kuollut. Tai muistat jotakin muuta, mikä vielä nykyäänkin tuottaa sinulle tuskaa ja ahdistusta sitä ajatellessasi.

Tarkastelumme voi kuitenkin pysähdyttää meidät vieläkin syvällisempien ja merkityksellisempien asioiden eteen. Lienee oikein sanoa, että nykyajan ihmisen hätä ilmenee kahdenlaisena ahdistuksena: toisaalta menneisyyden aiheuttamana ja toisaalta ahdistuksena tulevaisuuden edessä. Miten voin vapautua kaikesta siitä, mitä on menneisydessäni, teoistani, jotka nyt määräävät elämäni.

(jatkuu takasivulla)

JUMALA ETSII...

(jatkoa etusivulta)

syällisyydestä, jota minun on pakko kantaa? Olen menneisyyteni vanki.

Ja vielä edelleen. Ehkä olen Juuri joutunut kouriintuntuvasti kokemaan, että olen kuolemaa kohti kulkeva ihminen, että lopulta ainoa varma asia elämässä on kuolema, josta oikeastaan kaikki ympärillämme puhuu. Kuoleman tosiasia kaikessa alastomuudessaan voi järkyttävällä tavalla ahdistaa meidät kyselemään olemassaolomme viimeisiä, tärkeimpiä kysymyksiä.

Tämän kaiken lisäksi saattaa tulevaisuus avautua edessämme hyvinkin synkkänä. On ihmisiä, jotka katsovat rohkeasti ja luottavasti eteenpäin, mutta toiset eivät pääse siitä, että pelko täyttää heidän sydämensä uuden vuoden kynnyksellä. Saanko työtä tänä vuonna? Kestääkö terveyteni? Miten käy lasteni? Ja sitten tuo kaikille yhteinen suuri kysymys: säilyykö maailmassa rauha?

Eräällä miehellä oli viikunapuu

Taivaassakin tarkastellaan meidän elämäämme. Tämän arvioimisen perusteet ovat kuitenkin aivan toisenlaiset kuin meidän ihmisten, niin kuin seuraava Jeesuksen vertaus osoittaa.

"Eräällä miehellä oli viikunapuu istutettuna viinitarhaansa; ja hän tuli etsimään hedelmää siitä, mutta ei löytänyt. Niin hän sanoi viinitarhurille: 'Katso, kolmena vuotena minä olen käynyt etsimässä hedelmää tästä viikunapuusta, mutta en ole löytänyt. Hakkaa se pois; mitä varten se vielä maata laihduttaa?' Mutta tämä vastasi ja sanoi hänelle: 'Herra, anna sen olla vielä tämä vuosi; sillä aikaa minä kuokin ja lannoitan maan sen ympäriltä. Ehkä se ensi vuonna tekee hedelmää; mutta jos ei, niin hakkaa se pois.'" (Lk 13: 6-9).

Kun Jumala katsoo taaksepäin meidän elämäämme, hän näkee sen hetken, jolloin meidät kastettiin Jeesuksen nimeen eli Jeesuksen omaisuudeksi. Vertauksemme kuvakkeeseen liittyy voisi sanoa, että silloin Jumala istutti meidät puutarhaansa. Lapsinahan olemme monet kerrat veisanneet:

"Mä taimi olen sun tarhassa
Ja varten taivasta luotu."

Edelleen Jumala näkee kaiken sen mittaamattoman runsaan armon, jota hän on meille vuosien ja vuosikymmenien aikana antanut.

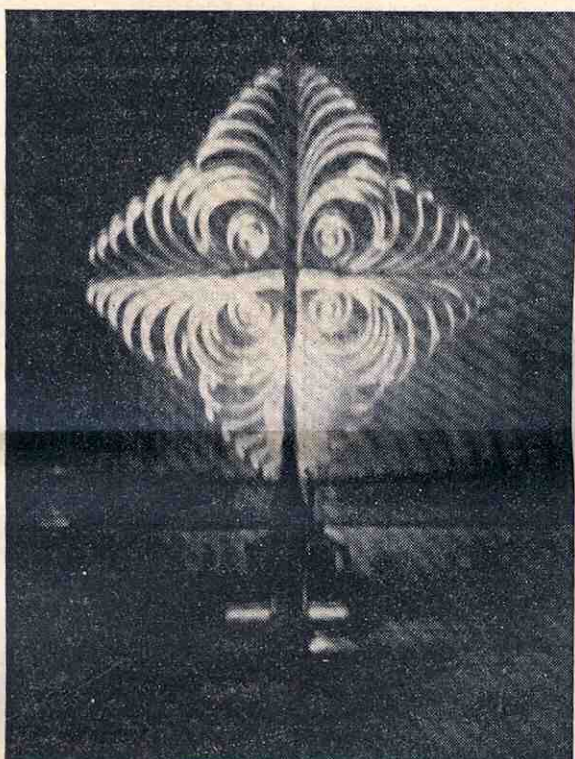
Mutta mitä Jumala näkee, kun hän tänään tarkastelee puutarhansa puuta? Voi kuinka monta hedelmätöntä puuta siellä onkaan, niin, paljon jopa aivan kuolleitakin puuta! Raamatussa käytetään hyvin usein sanaa "hedelmä" vertauskuvallisessa merkityksessä, ja onhan tämä käytäntö tuttua myös jokapäiväisessä kielessämme. Raamatusta sanotaan mm., että ihminen voi kantaa hedelmää Jumalalle (Rm 7:4). Se merkitsee, että ihminen elää Jeesuksen omana ja Jumalan suunnitelman niin suurissa kuin pienissä asioissa pääsee toteutumaan hänen elämässään Jumalan Pyhän Hengen voimalla. Samassa yhteydessä sanotaan kuitenkin, että ihminen voi kantaa hedelmää myös kuolemalle, ja jokainen, joka ei kanna hedelmää

Jumalalle, tekeekin Juuri näin; kolmatta mahdollisuutta ei ole. Nykyään vaaditaan usein, että ihmisellä pitää olla oikeus "toteuttaa itseään". Jos asetamme tämän vaatimuksen Jumalan sanan valoon, niin "itsensä toteuttaminen" on, niin kauhealta kuin se kuulostaakin, hedelmän kantamista kuolemalle, sillä vain Jumalan suunnitelman ja tahdon toteuttaminen on hedelmän kantamista Jumalalle.

On kuitenkin suorastaan järkyttävää todeta, että tämä "itsensä toteuttaminen" ei lopultakaan vie myönteisiin tuloksiin, vaan kaiketta saattaa jäädä jäljelle vain elämätön elämä, tyhjä ja tarkoituksettomuus, lohduton yksinäisyys ja turvattu muudentunne. Voipa ihminen mennä "itsensä toteuttamisessa" niin pitkälle, että hän toteuttaa itse myös oman kuolemansa, jota hän toivoo vaikeuksiensa ratkaisuksi. Monet ovat unohtaneet edellämainitun lastenvirren ja pitävät sitä naiivina, mutta on merkittävää, että siihen sittenkin kaikessa yksinkertaisuudessa sisältyy ihmisen

erinomaisesta hoidosta huolimatta ei tehnyt lainkaan hedelmää, samoin on epänormaalia, luonnotonta se, että ihminen elää erossa Jumalasta, sillä Jumalahan on meidät myös lunnastanut Jeesuksen kuoleman kautta. Edelleen: Jumala ei tarkoita, että ihminen yrittäisi itse pusertaa itsestään hedelmää, vaikka monet niin tekevätkin. Hän antaa Pyhän Henkensä voiman, niin että Jeesukseen uskovien ihmisen hyvä elämä, hyvät teot eivät "kumpua" hänestä itsestään, vaan Pyhästä Hengestä. Nekin ovat Jumalan lahjaa, Jumalan omaa työtä. Jumala on siis antanut kaikki mahdollisuudet ja lahjoittanut kaiken, mitä tarvitaan — eikä hän kuitenkaan löydä hedelmää!

Viinitarhan omistaja ei tyytynyt siihen, että viikunapuu oli paikoillaan, että se oli elossa, että siinä oli paljon lehtiä ja että se muutenkin kukoisti ja oli voimakkaassa kasvussa. Hän etsi hedelmää. Mikään muu ei autanut. Myös Jumala etsii hedelmää. Moni osoittaa hänelle silloin moittetonta hurskauttaan:

"Sanas valossa sä meitä, Jeesus armas, johdata, luokses myöskin eksyneitä harhateiltään taluta. Suo sen tähtes kirkkahan kaikkialla loistavan."

suurimman kysymyksen ratkaisu: ihminen on tarkoitettu elämään "taivasta varten", Jumalan yhteydessä Jeesuksen Kristuksen kautta. Kenenkään ei tarvitse jäädä haparoimaan yksin pimeyteen ja epätoivoon. On todellinen elämä, pelastus, elävä toivo, jota Jumala armosaana ja rakkaudessaan tarjoaa ja jonka omistamista eivät edes turhaan kuluneet vuodet voi estää.

Jumala etsii hedelmää

Vertauksessamme viinitarhan omistaja tuli etsimään viikunapuustaan hedelmää. Hänellä oli oikeus odottaa löytävänsä, koska puuta oli hoidettu erityisen hyvin — sitä osoittaa jo sekin, että se oli viinitarhassa, siis hyvässä puutarhamaassa, vaikka se villinäkin kasvaa runsaasti hedelmää. Myös Jumalalla on oikeus etsiä ja suorastaan vaatia hedelmää elämästämme. Hänhän on meidät luonut, elämään hänen yhteydessään. Kuten vertauksen viikunapuu oli "epänormaali" puu, koska se

rukouksiaan, kirkonkäyntiään, hyviä tekojaan, armolahjojaan, kristillistä tietoa ja kokemusta, kykyään Jumalan valtakunnan työhön. Näiden lehtien alta Jumala kuitenkin etsii hedelmää: uskovien sydämen rakkautta Jeesukseen.

Tule Jeesuksen luo — nyt

Viinitarhan omistaja vaati hedelmää. Hedelmättömästä puusta on vain vahinkoa, ja siksi on oikeudenmukaista hakata se pois. Mutta hän antoi sille kuitenkin vielä yhden mahdollisuuden. Samoin tekee Jumala, koska hän on armollinen Jumala, joka rakastaa ihmistä. Jumala ei tarkoita, että yrittäisimme ripustaa hedelmiä puuhun. Niiden on kasvettava sisältä päin. "Tehkää puu hyväksi ja (sitä) sen hedelmä hyväksi", sanoo hänen sanansa (Mt 12:33). Sen vuoksi viikunapuun saarnan ytimenä on Jumalan kutsu parannuksen tekoon, ts. palamaan hänen tykönsä. Armo ja vain armo avaa mahdollisuudet uuteen elämään ja hedel-

ma-
n
n
s
t
b
k
c
k
j
v
r
v
d
E
D
j
s
E
t
n
n
p
s
j
n
a
m
s
V
tu
le
jo
m
v
n
n
l:
s:
r:
P
n
t
n
v
k
v
n
te
s
a
n
ti
k
k
R
RIKKIH
VAIKKUS
MILITE, OIVAP
US
SITEN
KANSOJENVALISIA
SELKKAUSIA,
m
än
kantamiseen.
Tänään Herra Jeesus Kristus odottaa sinua luokseen. Hän ei odota, että sinä yrittäisit aloittaa uuden elämän, vaan hän odottaa sinua vain tulemaan luokseen, että hän saisi sinussa aloittaa uudestaan — aloittaa sellaisen elämän, joka Pyhän Hengen voimasta kantaa runsasta hedelmää Jumalalle. Mutta — ja tässä on viikunapuun saarnan vakavin näköala — hän ei odota loputtomiin. Jeesus on paras ystäväme, niin, ainoa todellinen auttajamme, mutta hän ei ole kamaripalvelijamme, jonka voimme kutsua luoksemme, milloin meitä haluttaa. Tänään sinua kutsutaan aloittamaan uusi vuosi Jeesuksen nimensä toden teolla, niin että siitä sinulle voisi tulla "Herran vuosi" ja "armon vuosi" 1966. Tule sen tähden Jeesuksen luokse nyt!